

Розглянемо повторювані специфікатори форматів.

Для введення-виведення цілих значень (типу INTEGER) застосовується специфікатор I:

$$nIk,$$

де n – повторювач; I – специфікатор формату для введення-виведення цілих значень; k – кількість позицій, яка відводиться під введення-виведення одного значення.

Приклад. Виконати форматзоване виведення значень змінних K і M типу INTEGER.

K=17

M=18

WRITE(*,12) K, M

12 FORMAT (I8, I4)

У цьому прикладі для виведення значення змінної K на консоль використано специфікатор I8, який відводить для цього 8 позицій. Для виведення значення змінної M використано специфікатор I4, який відводить для цього 4 позиції.

Для введення-виведення дійсних значень (типу REAL) застосовується специфікатор формату F:

$$nFk.m,$$

де n – повторювач; F – специфікатор формату для введення-виведення дійсних значень типу REAL; k – кількість позицій, яка відводиться під вивід дійсного значення з урахуванням десяткової крапки і знаків «+» або «-» у числовому значенні (за замовчуванням знак «+» не виводиться); m – кількість позицій під вивід десяткових знаків.

Приклад. Вивести значення змінних P і W типу REAL.

P=56.76

W=-12.65

WRITE(*,15) P, W

15 FORMAT(2F6.2)

В цьому записі застосований повторювач. Запис означає, що два рази буде повторюватися специфікатор F6.2. Кожен раз буде виведено числове значення типу REAL з шістьма позиціями, причому після десяткової крапки буде виведено два десяткових знака.

Приклад. Підібрати формати для вказаних числових значень змінних D, E, F дійсного типу.

D=67.8

E=-16.88

F=-765.4389

WRITE(*, 6)D, E, F

6 FORMAT(F4.1, F6.2, F9.4)